

Publicerad 2011-05-23 00:35 av demonstation

En krönika:

Förvirringen sitter i skrivarmen.

Ok. Det är en rubrik – men inte den jag först tänkte. Jag vill ha något i stil med; Förvirrad i det poetiska virrvarret. Men så tycker jag om att ”vokalrimma”, en defekt av att ha lyssnat på för mycket svensk hiphop, som ju förstås är fett skitsoft – och så blev det ett annat ord i stället för virrvarret.

Det poetiska försvann någonstans i faktumet att det här är en journalistisk krönika... och problemet blir väl således att den riktiga subjektiviteten härstammar i mina böjda tankebanor och associationsmönster.

Inte för att jag klagar! Det är rätt intressant att tänka järnfågel vid sikten av ett flygplan, och om nätterna på altanen med cigaretterna finner jag det härligt dödsironiskt att fabriken på andra sidan sundet (jag är en ö) spy ut sin rena, ångbaserad rök ur vad som i mörkret med lätthet kan liknas vid en glödande cigarett.

Men det hela mynnar ut i en förvirring; är jag utvald? Eller utelämnad?

Garanterat malplacerad. Där jag står om nätterna och väntar på att gud ska komma och ta mig. Eller, vänta, det gör jag inte alls – jag väntar på Nietzsche. Han som dödade gud. Tänk, vilket initiativ. Sedan smyger jag in, i ett brinnande inspirationsrus hämtad ur tystnaden och skriver – journalistiska texter. Kom igen!

Jag vill leverera djuplodade dikter med svårupptäckta strömmar, vaga men inte för det mindre existerande än någon annans linjer. Sårbara och därför vackra. En alternativ verklighet så långt i från vad som är jag och min faktiska tillvaro. Inte för att den är pjåkig, åh nej, vad som är jag är inte ett verk av otacksamhet...

Men. Det här med att skriva journalistiskt, att sudda ut sig själv så gott en bara kan från det vita ark som tydligen inte tillhör någon alls förutom alla andra – det är inte för mig. Om jag får välja. Och apropå dödsironi så har jag sedan länge tillbaka släntrat in på just den journalistiska banan, som sportreporter – en tämligen begränsad värld, sett till mina visioner... eller illusioner.

Så det är väl inte konstigt att en står förvirrad, ensam och naken inför livet och allt vad det nu inne- och inte bär. Att skriva. Varför? Varför inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren demonstation med Poeter.se id #36309 innehar upphovsrätten